

YARIN KRALI

BEYZA AKYÜZ

Resimleyen:
Ekinsu Kocatürk

Sefa'ya...

Vakti zamanında, memleketin birinde bir kral yaşıyordu. Kralın canı hiçbir iş yapmamaktan o kadar sıkıldı ki aklına bir fikir geldi. Adamlarını çağırarak halkına duyuru yapmalarını istedi.

“Bundan böyle her gün, saat on ikiyi vurduğunda sarayın kapıları açılsın. Halkım, isteklerini dile getirmek için huzuruma çıksın.”

Halk, kralın huzuruna çıkmak için işini gücünü bıraktı, sırayla içeri girdi. Eh, nor-

malde bir kralı her gün görebilmek, onunla konuşmak veya isteklerini dile getirmek nadir görülür. Çünkü krallar genelde burnu havada ve halkından bihaber olurlar.

Ama bu kral diğerlerine benzemiyordu demek ki. Tahtına kuruldu büyük bir şevkle. Yüzünde tebessümle karşıladı insanları.

“Hoş geldiniz! Lütfen çekinmeyin. Ne istiyorsanız söyleyin,” dedi.

Herkesten önce bir çiftçi öne çıkarak söz aldı.

“Haşmetli kralım! sizden ricam, tarla-
mı sürebileceğim bir çift öküz vermeniz
bana.”

Kral, “bu da ne ki” manasında bir bakış
attı.

“Hay hay, elbette! Yeter ki siz isteyin. Bugün gidiniz, yarın geliniz. Hallederiz,” dedi.

Çiftçi, boynunu bükerek kabul etti cevabı. Yarını beklemekten başka çaresi yoktu.

Bir kadın öne çıktı sonra.

**“Ülkemizin terzilerinden biriyim. Ama di-
kecek kumaş bula-
mıyorum kralım.**

Lütfedip uzak ölkelerden kumaş ticareti yapılmasına müsaade etseniz...”

Kral, “bu da ne ki” manasında bir bakış attı.

“Hay hay, elbette! Yeter ki siz isteyin. Bugün gidiniz, yarın geliniz. Hallederiz.”

Terzi, boynunu bükerek kabul etti cevabı. Yarını beklemekten başka çaresi yoktu.

